

EEN KONINKRIJK 1

In deze serie gaan we nadenken over de rijken van God, die we in de Bijbel tegenkomen:

1. Het volmaakte rijk van God op aarde, aardrijk genoemd, geschapen in 5 dagen.
2. Het aardrijk en de formatie van de heerser over dat rijk in de 6^e. dag, en zijn val.

Daarna zullen we gaan bezien:

Het Koninkrijk der hemelen (Het Koninkrijk van de hemelen).
Het Koninkrijk van God.

Onvermijdelijk met deze Koninkrijken verbonden zijn: Het Koninkrijk op aarde gedurende 1000 jaar en gemeente van Jezus Christus op aarde en eeuwig.

Graag wil ik met u gaan denken over de namen Koninkrijk van God en Koninkrijk der hemelen. Deze namen worden veelvuldig in de Bijbel gebruikt om ons aan te geven, dat er een rijk is, of dat er een rijk zal komen in de nabije toekomst. Hierover trachten we helderheid te verschaffen voor de Bijbellezer, die meer wil weten dan het oppervlakkige geloof in een God.

De twee namen: 'Koninkrijk der hemelen' en 'Koninkrijk van God' komen niet voor in het Oude Testament (O.T.). In het Nieuwe Testament komt de naam Koninkrijk der hemelen 60 keer voor en Koninkrijk van God 66 keer. Kunnen we hierdoor dan concluderen, dat het dus in het Oude Testament niet bestond. Antwoord: Nee, dat kunnen we niet. Het is namelijk onmogelijk, dat er iets zou zijn, waarvan God niet de Heerser zou zijn, omdat Hij er de Schepper, de Formeerder en ook de Eigenaar van is.

Dat betekent ook niet, dat er een Gemeente van God zou zijn, die begint met Adam en die eindigt in Openbaring 20:13-14, zoals sommigen geloven. Dan is er volgens hun inzicht en de daaraan verbonden belijdenis één rechte lijn voor het behoud of verloren gaan van mensen, beginnend bij Genesis 1 en eindigend bij Openbaring 20:13-14.

Klop dat Bijbels gezien? Nee, want als er in het O.T. sprake is van de Gemeente dan is dat de of een vergadering van het volk Israël. Volgens de concordantie meer dan 80 keer. In het O.T. was de Gemeente van Jezus Christus er nog niet. Die Gemeente was een geheimenis, waar de profeten wel naar hebben gezocht, maar niet gevonden.

Bij het grote Pinksterfeest in Jeruzalem - zie Handelingen 2 - is de Gemeente pas geopenbaard door de Heilige Geest, Die toen in de mensen werd gestort. Ook toen werd het door de apostelen nog niet duidelijk begrepen. Later is aan Paulus het geheimenis van Gemeente duidelijk geopenbaard.

Als er in het N.T. sprake is van de Gemeente, dan is dat het Lichaam van Christus Jezus, en dat bestaat uit opnieuw geboren mensen. Mensen uit God geboren door Gods Geest. Geboren uit een man en vrouw naar het lichaam, maar door Gods Geest zijn ze de Heilige Geest deelachtig geworden. Dan zijn ze dus een kind van God geworden en hebben ze het eeuwige leven ontvangen. Daar-

door en daarmee hebt u nog veel meer ontvangen, waar we D.V. later beslist nog op terug zullen komen.

We gaan voor de duidelijkheid eerst eens zien, wat het woord 'Rijk' eigenlijk betekent en ook de naam 'Koning'. Het woordenboek zegt van het woord 'Rijk', dat het een deel, een plaats, of een land is, waarover een heerser is. Over het woord (de naam) 'Koning' zegt het woordenboek ons: Hij is een Heerser, de Machtigste over iets, een ruimte of een land. Dan is dus een koninkrijk iets, waarover een heerser is, een machtigste is.

Wanneer er dan sprake is van het 'Koninkrijk van de hemelen', de naam, die we alleen in het Mattheüsevangelie 44 keer kunnen lezen, wordt daarmee dus gezegd, dat er een koninkrijk zal zijn op deze aarde, dat geregeerd wordt door een Heerser uit de hemelen. Lukas schrijft daar 6 keer over, Marcus niet en Johannes 3 keer.

'Die Heerser is gekomen', schrijft Mattheus, 'de persoon Christus Jezus, vertaald: Gezalfde, Zaligmaker, Die de Heerser is. Over dat Evangelie prediken ook de apostelen. Hoewel in Mattheüs 13 duidelijk blijkt, dat het door de Vader uitgekozen volk Israël, het nageslacht van Zijn vriend Abraham, de gekomen Koning niet aanvaardden. Dus verwerpen zij het Koninkrijk van vrede en zegen voor Israël en door hen voor de heidenvolken. Toch blijven de apostelen nog steeds min of meer dat Koninkrijk verkondigen, dat het gekomen is.

Paulus is de apostel, die daar duidelijk afstand van neemt en hij verkondigt het Evangelie ook aan de heidenen. Het is het Evangelie van genade, terwijl het Koninkrijk der hemelen op zijn vervulling wacht. Die toekomst van dat Rijk voor Israël in de eerste plaats en voor de dan nog levende heidenen in de tweede plaats wordt in de Bijbel 'het Duizendjarig Vrederijk' genoemd.

Dat Rijk zal zijn residentie dan hebben in Jeruzalem en de Koning is dan Christus Jezus. Deze aarde moet echter eerst worden gezuiverd van het kwaad, dat ons wordt beschreven in het Boek Openbaring van Jezus Christus door de oordelen, die worden uitgestort over de hele schepping en schepselen.

We hebben dus al gezien, dat het Koninkrijk van de hemelen er had kunnen zijn met Jezus als heersende Koning. Johannes schrijft daar over met die indrukwekkende woorden in Johannes 1:10: 'Hij was in de wereld, en de wereld is door Hem geworden, en de wereld heeft Hem niet gekend. 11 Hij kwam tot het zijne, en de zijnen hebben Hem niet aangenomen. 12 Doch allen, die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden, hun, die in zijn naam geloven; 13 Die niet uit bloed, noch uit de wil des vlezes, noch uit de wil eens mans, doch uit God geboren zijn.'

Merkt u het, mijn lezer, wat daar staat in het eerste vers? Moet dat eerste deel van de tekst niet worden verwisseld met het tweede deel? Dan komt er te staan: 'En de wereld is door Hem geworden, en Hij was in de wereld.' Dat klinkt toch beter en niet alleen klinken, maar het is dan ook beter te begrijpen. Dan is het één het logische gevolg van het ander. De Schepper schiep een wereld en de Schepper is dan in die wereld.

Maar dan zijn we niet goed aan het uitleggen, want er staat was in de wereld. Dus staat het wel degelijk goed geschreven in de Bijbel, want de Schepper

was er en Hij is toen gaan scheppen. De Schepper is geen soortgenoot van de schepping. Nee, Hij was iemand die gekomen is, terwijl Hij er al was voor die tijd. Merkt u het mijn lezer, dat ik eigenlijk weer een schrijffout maak? Ik schrijf namelijk, dat Hij - de Schepper - er was voor die tijd. We kunnen beter schrijven Hij was er voor de tijd. De Schepper is eeuwig en is buiten de tijd.

Komen we nog even terug op het begin van de uitleg over het Rijk en de Heerser. In meerdere vormen komen we die twee woorden tegen. Denk maar aan aardrijk of dierenrijk, die ook een koning heeft de leeuw. Zo kennen we er ongetwijfeld nog meer. Denk dan maar eens aan het hemelrijk. Waar is dat rijk en wie is daar de heerser? Daar weten we het antwoord wel op, tenminste dat denken we. Want als je aan een Nederlander vraagt: 'Waar is de hemel?' dan wijst hij naar boven in de lucht. Vraag je dat nu aan iemand, die in Australië woont, dan wijst hij ook naar boven, maar bij ons vandaan gezien wel precies de andere kant op.

Ik geloof in een hemel, die werkelijk is, alleen dat het buiten ons begripsvermogen ligt. Wie daar de Heerser is, is Dezelfde, die Zich bekend gemaakt heeft als: 'De Verlosser der wereld'. In het O.T. was door de profeten beloofd, dat Hij komen zou: o.a. in Jesaja 59:20a: 'Maar als verlosser komt Hij voor Sion.' Wie is Sion? Sion is de oude naam voor de stad van David Jeruzalem. Jesaja 49:26b: 'En al de levenden zullen weten, dat Ik, de Heere, Uw redder ben en Uw verlosser, de Machtige Jacobs'.

Over wie gaat het hier? Het gaat hier over het volk Israël. Als de Verlosser - de Here Jezus - dan geboren is, komt daar een heel oude weduwe, Anna geheten, volgens Lukas 2:38: 'Zij kwam op hetzelfde ogenblik daarbij staan, en zij loofde mede God en sprak over Hem tot allen, die voor Jeruzalem verlossing verwachtten.'

De Verlosser was geboren, gekomen, zoals was voorgezegd door de profeten. Wanneer dan de Verlosser Zijn werk heeft volbracht, schrijft Paulus in Kolossenzen 1:13: 'Hij heeft ons verlost uit de macht der duisternis en overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon zijner liefde, 14 In wie wij de verlossing hebben, de vergeving der zonden.'

Hieruit blijkt dus, dat wij gevangenen waren en moesten worden verlost. Ja, wij waren gevangenen en leefden zonder dat het goed tot ons doordrong in de duisternis. Wij waren in het rijk der duisternis en wij zouden zonder verlossing moeten leven. Ja, wat dan? Dan wordt ieder, die niet bevrijd is door de enige Verlosser Jezus Christus voor eeuwig in de duisternis in de poel geworpen, die brandt van zwavel. Openbaring 20:15 zegt ons: 'En wanneer iemand niet bevonden werd geschreven in het boek des leven, werd hij geworpen in de poel van vuur', waar hij onmogelijk kan verbranden, dat is het eeuwig durend oordeel voor de ongelovige.'

Ik heb een streep gezet onder het woord 'geworpen'. Het betekent: er ingesmeten worden, er ingegooid worden als iets zonder verdere waarde. Wij weten, dat veel ongelovigen en ook naamchristenen geloven, dat ongelovigen niet zullen opstaan, want dood is dood.

Dat zal zó niet zijn, want in Openbaring 20:12 staat 'En ik zag de doden, de grote en de kleinen, staande voor de troon om geoordeeld te worden.' Mijn beste lezer als u niet opnieuw geboren bent, dan bent u eigendom van een andere heerser, een andere koning van een vreselijk rijk.

We gaan nu met elkaar zien, wat er in het verleden is gebeurd, en wie die andere koning is van dat vreselijke rijk. Het is een zeer belangrijk gebeuren geweest wat toen is begonnen en dat nog steeds verder groeit als onkruid. Wie is die heerser? Wat zijn zijn mogelijkheden? Hoe groot is zijn rijksgebied? Om deze dingen wat beter te kunnen begrijpen, moeten we weer terug naar de eerste twee hoofdstukken van Genesis.

Wat weten wij eigenlijk van de situatie van voor de schepping? Wat was er vóór de eerste twee hoofdstukken van de Bijbel? Ook hierover schrijft de Heere in Zijn Woord. Hij schrijft heus niet zó, omdat wij zó nieuwsgierig zijn naar die dingen, die we maar moeilijk kunnen vatten met ons verstand. Hij schrijft, Hij vertelt, wat voor ons nuttig is. Onze nieuwsgierigheid moeten we maar onder controle houden tot de eeuwigheid. Dan wordt ons alles pas duidelijk.

Bijna schreef ik weer een fout, die als oorsprong onze vast gegroeide gewoonte heeft. Wat had u dan bijna geschreven broeder? Bijna schreef ik, dat we moeten wachten tot die tijd er zal zijn, dat we alles gaan begrijpen, wat we hier niet begrijpen. U begrijpt het al hoe krom dat is, hoop ik. Als wij praten over die tijd en we bedoelen de eeuwigheid, dan moeten we gewoon zeggen of schrijven 'eeuwigheid'.

Dat is toch logisch? Eeuwigheid kent geen tijd. De tijd is er nu, en zolang we op deze aarde ons leven hier leven, is er de tijd en leven wij in de tijd. Maar laten we toch gaan leren, dat de tijd een minuscuul klein deel is in de eeuwigheid, die nooit is begonnen en die nooit zal eindigen. Ieder deel van de schepping leeft in de tijd, ook de mens. De tijd is begonnen in Genesis 1 en eindigt in Openbaring 21:3.

De mens echter is voor de eeuwigheid geschapen. dat is zo voor de gelovige, maar ook voor de ongelovige, hebben we al gezien. Wat in de tijd komt, en het leven ontvangt in de tijd, heeft dan eeuwig leven. Echter de overgang van de levende naar de situatie buiten de tijd is en kan verschillend zijn. Het is gaan naar het rijk der duisternis met het eeuwigdurend oordeel of eeuwigdurend verblijf in het Koninkrijk van God met de volmaakte heerlijkheid, als de Koning van dat Rijk komt. Hier tippen we al het Koninkrijk van God aan, maar daar gaan we later nog uitgebreid mee verder.

We denken nu nog steeds met elkaar na over het aardrijk. Dat aardrijk is zo'n algemeen begrip geworden in het denken van ons mensen. We kregen op de lagere school, die toen nog zo genoemd werd in mijn tijd 1939-1945, aardrijkskunde. We leerden hoe de wereld eruit zag d.m.v. tekeningen. We leerden hoe het was buiten ons dorp en hoe het er daar zo'n beetje uitzag. Wij leerden zelfs waar Hoogezand en Sappemeer lagen. Dat was geweldig interessant.

Als je het wekelijkse Psalmversje goed kon opzeggen, kreeg je een 10 en als je geluk had een plaatje. Nou ondervond mijn kinderzieltje toen ook al, dat er onrecht of partijschappen bestonden. Waarom kreeg die en die wel steeds

een plaatje en anderen maar hoogst zelden. Bij die laatste groep waar de meeste klappen werden uitgedeeld werden ook de minste plaatjes uitgedeeld.

Ik zat ook in dat klappenhoekje. Ik was tot tranen bedroefd over het onrecht, wat mij werd aangedaan, vond mijn kinderzieltje. Ik dreunde mijn Psalmversje iedere maandag vlekkeloos op, maar toch geen plaatje. Ik begreep van zo'n versje geen snars, maar ik denk, dat de anderen dat ook niet begrepen. Die van die plaatjesgroep, bedoel ik.

Belangrijk was de snelheid van de dreun. Dat was het, dacht ik, en aan die eis voldeed ik toch ook wel, dacht ik, maar ja, maar toch! Neen, geen plaatje, maar wel een 10 voor godsdienst. Dat was trouwens ook heel wat. 'Daar kon je mee thuiskomen', zal ik maar zeggen.

Mijn vader was klompenmaker. Even onder ons: wat ik al geschreven heb over die school en nu nog meer ga doen, zal mijn redacteur er misschien wel tussenuit knippen. Die zijn zo handig met punten, komma's en hoofdletters. Dus dat komt heus wel goed. Welnu, mijn vader was dus klompenmaker. Niet zo'n erg grote hoor. Nee, hij was maar klompenmaker met 5 stammen. Daarmee werd aangegeven, dat een klompenmaker dus 5 boomstammen per jaar verwerkte tot klompen. Er waren er wel die 10 stammen verwerkten, dat waren dus de grotere.

Nu ging ik op een Christelijke school en dus kregen we Bijbelvertellingen. Nu gebeurde het op een dag, dat de meester met veel verve vertelde van vader Jacob en over de 12 stammen van Jacob. Ik heb zo genoten van die vertelling. Ik begreep de meester helemaal, ondanks dat ik in het groepje zal zonder plaatjes, snapt u.

Jacob was klompenmaker, snapt u mijn lezer, een grote klompenmaker met 12 stammen. Ik was die dag sneller thuis dan op andere dagen, want ik had groot nieuws. Dat moest ik mijn vader en moeder vertellen. 'Jacob was klompenmaker, pa, van 12 stammen.' Er werd wat gelachen en dat was het. Weer had mijn kinderzieltje een dreun gekregen, die hij 85 jaar later nog niet is vergeten.

Waarom vertel ik dat nu zoveel jaren later? Wel om aan te geven, dat je denkt, dat je iets begrijpt, maar je het toch niet snapt, dat is het grote verschil. Zo is het ook met de naam 'aardrijk'. Dat dat aardrijk van God was en wie daarover de baas was, werd mij niet geleerd op mijn (christelijke) school. Gelukkig is mij dat later wel geleerd en wie de Heerser over dat aardrijk is, is mij ook later geleerd.

Daarom ben ik dankbaar, dat ik daar nu zoveel jaar later, toch nog een wat te late aardrijkskunde les over mag geven. Het zal echter nu niet meer gaan over Hoogezand en Sappemeer. Ik vond Sappemeer toen zo'n raar dorpsnaam. Vond u dat ook niet? Ik vond het wel hoor, ik moest dan steeds denken aan een dorp met veel limonade, maar ja, ik was maar een kind hé. Had u dat niet zó vroeger? Ik wel hoor, en daarom zat ik misschien wel in het groepje met die weinige plaatjes.

Maar nu moet eens luisteren, wat ik later over dat aardrijk heb mogen leren. De Bijbel gaat er ons al over vertellen, toen er nog helemaal geen aardrijk bestond. Nee, het was eeuwigheid. Ik schrijf met opzet niet het lidwoord de voor

eeuwigheid. Ik doe dat bewust met de bedoeling om u ervan te doordringen, dat eeuwigheid niet aanwijsbaar is door het woord 'de' te gebruiken.

Het is niet aanwijsbaar zoals het lidwoord 'de' staat voor veel voorwerpen, tijden, gelegenheden of perioden. We zeggen bijv. de auto, de zomer, de tijd, enz. We maken het dan aanwijsbaar, aantoonbaar, omvatbaar, maar dat is met eeuwigheid niet mogelijk. Ik begrijp wel, dat wij daar door onze taal moeilijkheden mee krijgen. We zijn zo gewend om de eeuwigheid te zeggen, en laten we dat ook maar blijven doen.

We doen dan echter wel te kort aan het bestaan en begrijpen van wat eeuwig is. Het geeft aan dat het buiten de tijd valt. De tijd is in eeuwigheid begrepen, maar eeuwigheid is niet in de tijd. U moet hier maar eens even over nadenken, want het is misschien wat moeilijk.

U voelt het wel aan, dat ik tob om woorden te vinden, die ons kunnen helpen om het mysterie van eeuwigheid te verklaren. Gelukkig geeft de Heere in Zijn Woord ons wel enig inzicht in Eeuwigheid voor er de tijd was. God is eeuwig, Zijn Zoon is eeuwig. In eeuwig is God de Heerser. Hij maakt zich later aan Mozes bekend, die Hem vraagt: 'Wat is uw naam?' Dan zegt Hij: 'Mijn naam is de Ik BEN.'

Ziet u mijn lezer, die naam is tijdloos, Hij is de IK BEN. Hij is niet iemand, die gekomen is van elders en Hij is niet iemand, Die gaat naar elders. Nee, Hij is de 'IK BEN' (punt). Gelukkig mogen we over die eeuwigheid wat weten. De zeer verstandige koning Salomo, heeft van de Heere zoveel wijsheid ontvangen, dat hij ook enig inzicht mocht ontvangen over eeuwigheid. Hij schrijft dat in het boek Spreuken, en wij mogen het lezen, geweldig!

We lezen daarover in Spreuken 8:22-31. Ik schrijf het in zijn geheel voor u over, dan hoeft u het niet op te zoeken: 'De Heere heeft mij tot aanzijn geroepen als het begin van Zijn wegen.' Wat was dus het allereerste, wat God deed, toen de ons bekende schepping er nog niet was? Het was zijn Zoon Jezus tot aanzijn roepen. Aanzijn is een oud woord, dat betekent: 'Tot zichtbaar geworden zijn' - tot 'Zijn' geworden zijn. Dan zijn we weer bij de IK BEN. Dan zijn we ook weer bij 'Ik en de Vader ZIJN één'. Daarom kon de Here Jezus terecht zeggen: 'Ik ben de 'eerste' en ik ben de 'laatste'. Over de 'laatste' zullen we nu niet schrijven.

We vervolgen weer ons lezen van Gods woord: 'Vóór Zijn werken van ouds af. Van eeuwigheid - merkt u het dat er geen de staat - van eeuwigheid aan ben ik geformeerd, van den beginne, eer de aarde bestond. Toen er nog geen oceaan was, ben ik geboren, toen er nog geen bronnen waren, rijk aan water. Eer de bergen omlaag gezonken waren, vóór de heuvelen, ben ik geboren; toen Hij het aardrijk en de velden nog niet had gemaakt, noch de eerste stofdeeltjes der wereld. Toen Hij de hemel bereidde, was ik daar; toen Hij een kring trok op het oppervlak van de oceaan, toen Hij de wolken daarboven bevestigde, en de bronnen van de oceaan met kracht opborrelden, toen Hij aan de zee haar perk stelde, opdat de wateren zijn gebod niet zouden overtreden, en Hij de grondslagen der aarde bepaalde, toen was ik een troetelkind (voedster) bij Hem, ik was een en al verrukking dag aan dag, te allen tijde mij verheugend voor zijn aangezicht,

mij verheugend in de wereld van zijn aardrijk, en mijn vreugde was met de menskinderen.'

Beseft u het wel goed, mijn geliefde lezer, wie hier spreekt? Het is de Heere Jezus hoe Hij was, voor dat er maar iets was en wat Hij was voor er iets was. Beseft u het wel goed, dat u hier nog veel meer leest, dan dat wat we lezen in Genesis 1 en 2? Snapt u, hoe Hij spreekt over het rijk op de aarde, dat er niet was, maar dat komende was. Er was nog geen aarde, dus ook geen rijk.

En nu komt het mooiste. God gaat scheppen, wat de Zoon al zag, maar dat er nog niet was. Begrijpt u dat mijn lezer? Ja, ik vraag u dat steeds, omdat het mijn wens en bede is, dat uw geloven overgaat in verwonderen. Verwondering over de persoon van de Heere Jezus, verwondering over Zijn schepping. Dat u gaat begrijpen, dat de schepping er was tot glorie van de Zoon van God.

Laat ik het maar eenvoudig zeggen. De Vader heeft alles geschapen voor de Zoon en zoals Zijn Zoon, dat zag, toen het er niet was. Dan gaat de Schepper tot aanzijn roepen, wat er nog niet eerder was, en in dat alles moet het beeld van de Zoon zijn.

'Meent u dat nou echt broeder', vroeg eens een dominee aan mij, nadat ik een lezing hield - zo moet het dan in de kerk heten, want ik ben nooit op de universiteit geweest, ik ben maar een leek. 'Meent u dat nou echt broeder', vroeg hij, 'dat alles wat er in de Bijbel staat waar is zoals het er staat?' 'Ja, dat geloof ik dominee.' Hij keek mij aan met een blik van: 'Ach, zo'n eenvoudige ziel weet niet beter', en dan loop je gewoon verder.

Alles in de schepping was prachtig en volmaakt en heerlijk. Het regende niet, het was niet koud, het was niet warm en het stormde niet. De eerste mensen waren niet gekleed, want ze waren prachtige mensen door God zelf gemaakt. Volmaakt. Geen onkruid, geen ongedierte, geen onweer, geen ongezondheid, geen schaamte en noem maar op. Waarom zouden zij zich trouwens schamen, ze waren toch bekleed met de heerlijkheid van hun Maker.

God had een schitterend rijk geschapen. Daar hebben we weer het woord 'rijk' en we weten inmiddels, wat dat woord 'rijk' betekent, weet u het nog? Het is een deel, een land, een bijzondere plaats, waarover een heerser is, een machthebber of een koning.

Nu zegt de Heere Jezus in Spreuken 8, dat er een rijk zou komen op aarde. Er was echter niets en toch was het er, wonderlijk toch? Ja, zeer wonderlijk, maar onze God is een wondervolle God. Nu moet u niet gelijk gaan denken aan wonderen, die wij als wonderen beschouwen. Bijv. van zieken, die genezen worden. Van die knopen in een mensenleven, die niet uit de knoop gehaald kunnen worden door de mensen om u heen en toch verdwijnen ze onbegrijpelijk wijs. Dat is een wonder, of niet?

Breng één microscopisch klein mannenzaadje bij een even zo klein vrouweitje en er gaat een mens groeien in een afgesloten ruimte, in de baarmoeder van een vrouwen. Is dat geen wonder? Hoe heeft de Schepper het kunnen bedenken? Is dat geen wonder? Die schepping was zó mooi en goed. Ik schrijf 'was', want er is iets vreselijks gebeurd, maar daarover straks meer.

Eerst nog wat meer over die prachtige schepping, zoals hij is geweest. Ik doe dat in het geloof, dat daardoor uw geloof kan groeien naar verwondering en aanbidding. Daarom doe ik het. Heeft u de schepping als eens in verwondering bekeken? Dan bedoel ik echt niet die Victoriawatervallen in Afrika alleen. Nee mijn lezer, ook die vlinder bij u in de tuin, ook die bloemen.

Hebt u er wel eens gedacht aan de kleurenpracht van de schepping. Hebt u zich weleens de vraag gesteld, hoe zou alles zijn, wanneer er geen kleuren zouden zijn geschapen, zoals de kleuren van de bloemen, van de vogels, van de vissen en van de mens. De mens, het mooiste in het nieuwe rijk, het aardrijk, aan Gods beeld gelijk. Weet u wel aan die God uit het Spreukenboek?

God had de mens mooier gemaakt dan de mooiste vissen, vogels en vlinders. Welnu, dat rijk heeft God geschapen en gecreëerd. Er was niets en toen was er alles. Als dat geen wonder is, nou dan breek ik mijn klomp. Daar heb je toch die klompenmakers zoon weer even in mij.

Toch moet ik u op iets heel belangrijks wijzen. Ik heb misschien bij u al een vraag opgeroepen, waarom ik dat moderne woord 'creëren' gebruik? Ons woordenboek zegt van dat woord: het is 'scheppen' of 'iets vormen tot'. Dat is nu precies de reden, waarom ik dat woord gebruik. Ik doe dat om u min of meer wakker te schudden uit een traditie of gewoontedenken.

God scheidt alles in zes dagen, dat is de gewoonte van denken en spreken, maar dat is niet waar. Hij scheidt het hele aardrijk in 5 dagen en op de zesde dag formeert Hij de mens. Zo staat het in de Bijbel. Scheppen is spreken, formeren is doen. Hij scheidt op Zijn woord. Hij spreekt en het is er, wat niet was en toch roept Hij tot aanzijn. Hij spreekt en het is er, dat doet de Schepper. Het is de macht van Gods Woord, dat alles is en alles kan. Maar nu de mens, het mooiste, dat moest nog komen. Vijf dagen was de Schepper al bezig. Alles leek wel klaar gemaakt te zijn, voor iets wat er nog niet was, de mens. Zou de mens er komen, dan was alles voor hem.

We moeten vooral niet de fout maken, die de wetenschap maakt en die ook wel gemaakt wordt door ongelovigen, en inmiddels ook door zogenaamde gelovigen, dat God alles heeft geschapen bij het nulpunt. Dat is niet zo. Het gras was gras, de bloemen waren bloemen, de vogels vlogen alle kanten op en eten voor hen was er volop, want er was voedsel voor alles en ieder.

Het aardrijk was er. Alles was er en compleet en klaar om de mens te ontvangen. De eigenaar van dat alles was vanzelf sprekend de Maker Zelf. Dat is toch logisch? Mijn lezer ik vraag u om nog even te blijven lezen, want ik doe mijn best om het u duidelijk te maken, zodat u verwondering gaat krijgen voor de schepping, de Schepper en het aardrijk.

We zijn begonnen u de twee rijken te noemen, die in de Bijbel genoemd worden: 'Gods Rijk en 'Het rijk der hemelen'. Het aardrijk was echter het eerste en het mooiste. Zo wilde God dat tot eer van Zijn Zoon. Want het grote gebeuren van toen is de reden, dat u er nu bent. Sterker nog, u bent er een levend deel van geworden door uw ouders.

Dan is daar 'de zesde dag'. Het lijkt niet alleen, maar het is de volle werkelijkheid, want de hele schepping is klaar om een heerser te ontvangen over die

schepping. Dat is de mens. Die wordt echter niet geschapen met één machtswoord. Nee, de mens wordt uit de schepping geformeerd. Genesis 2:7-8 zegt daarover: 'Toen formeerde de Here God de mens van stof uit de aardbodem en blies de levensadem in zijn neus; alzo werd de mens tot een levend wezen, en voorts plantte de Here God een hof in Eden, in het Oosten, en Hij plaatste daar de mens, die Hij geformeerd had'.

Ziet u wat er staat: 'geformeerd had'? Wij zijn uit de schepping geformeerd door de Schepper, daarom zijn wij aards en wanneer ons leven op deze aarde stopt, dan keert ons lichaam weer terug naar de aarde. Daarom laten Gods kinderen zich begraven en niet cremieren. Dat kan niet anders, want het is een aards lichaam.

Ik wil er toch even iets tussen plaatsen voor we verder gaan. Ik kan het niet laten. De ware gelovige is een opnieuw geboren mens, dus niet uit de vader en de moeder, maar uit God geboren. Die nieuwe mens heeft nog wel een aards lichaam, maar ontvangt bij de komst van de Heere Jezus, als Hij komt om al de Zijnen, die niet meer 'aards' heten, maar 'hemels' heten, een hemels lichaam te geven en dan neemt Hij ons mee naar het hemelrijk. Daar later meer over.

We pakken de draad weer op en gaan verder, waar we gebleven waren, namelijk bij de komst van de mens. Nu komt het allermooiste. Er was dus een aardrijk en God maakte uit dat rijk de heerser, de machtigste, de koning, de mens. Hij werd 'Adam' genoemd, omdat hij 'rood' was als de aarde. Deze Adam wordt de heerser over het aardse rijk, dat van God is.

U vindt deze geweldig mooie plaatsbepaling en bevordering tot heerser over het rijk van God op deze aarde in Genesis 2:26: 'En God zeide: Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis, opdat zij heersen over de visen der zee en over het gevogelte des hemels en over het vee en over de gehele aarde en over al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt.'

Later krijgt Adam de opdracht om alles een naam te geven en weer later ontvangt Adam een menselijke hulp, de vrouw. Die vrouw was niet uit de aarde geformeerd zoals Adam, maar uit de mens Adam geformeerd. Begrijpt u mijn lezer? Nog één opmerking wil ik maken en u daarmee op de juiste plaats zien te krijgen ten opzichte van onze grote vijand(en).

Die opmerking is: 'God scheidt niets bij nul, maar Hij scheidt in volmaaktheid.' Daarmee wil ik duidelijk maken, dat alles in volmaaktheid is geschapen, en dat dus ook Adam en Eva in volmaaktheid zijn geformeerd. Adam was een man, een volwassen man. Toen enige jaren later Adam een vrouw kreeg, werd Eva in volwassenheid uit Adam geformeerd.

Ziet u dat eerste mensenpaar, mijn lezer? Ik hoop, dat ik u hiermee enigszins duidelijk heb mogen maken, hoe mooi maar ook hoe eenvoudig de geschiedenis van Genesis 1 en 2 wel niet is. Dit aardse rijk is dus van God. Dat rijk is niet ver weg of wat dan ook. Nee, het is hier en wij wonen op Gods aarde. Alleen is dat aardrijk in Zijn volmaaktheid er nu niet meer, zoals wij er tot nu toe over hebben nagedacht aan de hand van Genesis 1 en 2.

Ik ben trouwens echt niet vergeten, dat we na zullen denken over 'Gods Koninkrijk' en over het 'Koninkrijk van de hemel'. Dat is nog altijd hetgeen, waar we mee bezig zijn, ook al lijkt het even wat anders.

Er is namelijk over de koninkrijken, die in de Bijbel worden genoemd, zoveel verwarring en zelfs dwaalleringen, dat dit de reden is, waarom we proberen wat uitgebreider er mee bezig te zijn om daar duidelijkheid in te verschaffen, naar ik hoop.

Dat houdt wel in, dat we noodzakelijkerwijs ook moeten gaan kijken naar Genesis 3. Ik weet trouwens heel goed, dat er velen zijn, die liever niets over die gigantische zondeval willen horen. Maar weet u, mijn lezer, die mensen lezen hun Bijbel niet goed, want juist in dat donkere hoofdstuk staat de boodschap van onze redding. Juist door die zondeval van Genesis 3 moeten we in de loop van deze studie na gaan denken over het 'Koninkrijk der hemelen' en over het 'Koninkrijk van God'.

Was dat vreselijke gebeuren, zoals beschreven in Genesis 3 en op nog zeer veel andere Bijbelplaatsen niet gebeurd, dan waren ook die twee koninkrijken, waar we over willen nadenken er niet geweest. Wat was er toen al in de hemel gebeurd vanwege die ramp in het aardrijk van God. Hoe het daar eerder was, hebben we al met elkaar gelezen. Maar na die ramp, wat was er toen in eeuwigheid? Gelukkig geeft de Heere ons ook daarover de nodige informatie. De Bijbel laat het ons zien.

Deze studie wordt vervolgd in HET KONINKRIJK DEEL 2

Uw Dick Mourik